

מסכת מנחות

פרק יג משנה ט

שור זה עולה, ונסתאב, אם רצה, יביא בדמיו שנים. שני
שורים אלו עולה, ונסתאבו, אם רצה, יביא בדמיהם אחד.
רבי אוסר. איל זה עולה, ונסתאב, אם רצה, יביא בדמיו
כבש. כבש זה עולה ונסתאב, אם רצה, יביא בדמיו איל. רבי
אוסר. האומר אחד מכבשי הקדש, ואחד משורי הקדש, היו
לו שנים, הגדול שבהן הקדש. שלשה, הבינוני שבהן הקדש.
פרשתי ואיני יודע מה פרשתי, או שאמר, אמר לי אבא ואיני
יודע מה, הגדול שבהן הקדש: